

ತಂದರೆ, ವಜ್ರದ ಮೂಗುತಿಯನ್ನು ಬಲದಿಂದತ್ತಿ ಎಡಕ್ಕುಂಟಿಸಿದರೆ, ಸೆರಗನ್ನು ಬಲ ಹೆಗಲಿನಿಂದತ್ತಿ ಎಡಕ್ಕೆ ಹೊದಿಸಿದರೆ ರೂಪು ತಳೆದು ನಿಲ್ಲುವ ಹೆಣ್ಣು ನಿನ್ನ ಆರಂಭವಾದ ಎಂ.ಫಿಲ್. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂಥ ದಟ್ಟ ವಿವರಗಳುಳ್ಳ ನಿರೂಪಣಾ ಶೈಲಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ರಿಚರ್ಡ್ ಕಾನ್‌ವೇಯ 'ದ ಮೋಸ್ಟ್ ಡೇಂಜರಸ್ ಗೇಮ್' ಕಥೆಯ ಓಟವನ್ನು ನಾನು ಎಳೆಎಳೆಯಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಮೊದಲ ಸಾಲಿನಲ್ಲೇ ಗೋಡೆಗೆ ಎಡ ಭುಜವನ್ನೂರಗಿಸಿ ಓರೆಯಾಗಿ ಕೂತು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಎವೆಯಿಕ್ಕದ ಕಣ್ಣೆತ್ತು ಮುತ್ತಮುತ್ತಲಾಗಿ ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಯುವತಿ! 'ಆಹಾ!' ಎನ್ನುತ್ತಾ ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ಬಾಲ್ಕನಿಗೆ ಸಮಾನಾಂತರವಾದ ಎದುರಿನ ಮೂರನೆಯ ಅಂತಸ್ತಿನ ಆಕ್ರಲಿಕ್ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡದ್ದು!

ಓಹ್, ಅದು ಮಾಸಲು ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತ ನನ್ನದೇ ಮಸುಕು ಪ್ರತಿಬಿಂಬ. ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನದೇ ಸಖೇದಚ್ಚರಿಯ ಮುಖ ಅವಳಿಗೂ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಖಾತ್ರಿಗಾಗಿ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಹುಚ್ಚು ತೀರ್ಮಾನ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ನೋಟವನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಅಂತಸ್ತಿನ ಆಕ್ರಲಿಕ್ ಗೋಡೆಗಳಿಸಿದೆ.

ನನ್ನ ಮುಖದ ಬೆರಗಷ್ಟೇ ಅವಳಿಗೆ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅಚ್ಚರಿಯ ಉದ್ಧಾರವೂ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿರಲೇಬೇಕು, ಅವಳು ಬಾಯಿಗೆ ಕೈ ಹಚ್ಚಿ ನಗೆ ತಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಈ ಮುಖ ಇಂದು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತೇ?

ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸಿದ್ದು ನಗೆ. ಇಂದು ನಾನಿದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಿಗೆ ಯಾರಿದ್ದರು ಎಂದು ಗಮನಿಸಿರುವ, ಗುರುತಿಸಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೇ ಇಲ್ಲ! ನನಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ನಗೆ, ಅವಳಿಗೆ ಬಾಯಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದ ಕೈ ತೆಗೆದಿದ್ದಳು. ಕುಲುಕುಲು ನಗೆ ಅಲೆಅಲೆಯಾಗಿ ನನ್ನ ಕಿವಿ ತುಂಬಿತು. ಅದು ಪ್ರಕೃತಿಗೂ ಹರಡಿದಂತೆ ಏಕಾಏಕಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಬೆಳಕು ಹಚ್ಚಿತು. ಸರನೆ ತಲೆಯತ್ತಿ ಚಂದ್ರನತ್ತ ನೋಡಿದೆ.

ತುಂಡರಿವೆ ಮುಗಿಲು ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅನಂತ ಗಗನಸಾಗರಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅಮಾಯಕತೆಯ ನಟನಾಚತುರ ಚಂದ್ರ ತನ್ನ ಕಿಡಿಗೇಡಿ ಕೋಡುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮೊನಚುಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಸಪ್ತಮಿಯ ಚಂದ್ರ! ಪೂರ್ಣ ರೂಪಿನ ಅರ್ಧದಷ್ಟನ್ನೇ ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ! ಈಗಷ್ಟೇ ಎಲ್ಲಿದಲೋ ತೆಲಿಬಂದಿದ್ದ ಗಂಧರ್ವಗಾನ ಚಕ್ರನೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಅದು ಹೇಳಿದ್ದೂ ಚಂದ್ರ ಅರ್ಧವೇ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದು!

ನನ್ನ ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಿಂಚು! ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ. ಹಾಡನ್ನು ಅಂಗುಲ ಅಂಗುಲವಾಗಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದೆ. ಆ ದನಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬಂದ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ಉಡುಗೊರೆಯಾಸೆಯ ದನಿಯ ಪಡಿಯಚ್ಚು.

ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದಂತೆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಓಡಿದೆ. ಟೇಬಲ್ ಕಾಲಿಗೆ ನನ್ನ ಕಾಲು ತೊಡರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅಗಲವಾಗಿ

ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನ್‌ಗೆ ಕೈ ಹೂಡಿದೆ. ಆತುರಾತುರವಾಗಿ ಕಾಲ್ ಲಾಗ್ ತೆರೆದು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಕರೆಯ ನಂಬರ್ ಹುಡುಕಿದೆ. ಅದು ಸಿಕ್ಕಿದೊಡನೇ ಚಕ್ರನೆ ತೋರುಬೆರಳನ್ನು ಕೊಕ್ಕೆಯಾಗಿಸಿದೆ.

ಕರೆ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡ ಟ್ಯೂಕಾಲರ್ ನೀಲಿ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಳುಪು ಅಕ್ಷರಗಳು ಬೆಳ್ಳಗೆ ಹೊಳೆದವು — ಲಲಿತಾ ದೇವಿ.

ಆ ಹೆಸರನ್ನೇ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಇಡಿಯಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡೆ. ಅದು ಎದೆಯಲ್ಲೂ ದಾಖಲಾಯಿತು ಎನ್ನುವುದರ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ತುಟಿಗಳು ಉಲ್ಲಾಸದಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ, ಇಷ್ಟದ ಸಿಹಿಯನ್ನು ಚೂರುಚೂರೇ ಸವಿಯುವಂತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಗುನುಗುತೊಡಗಿದವು: 'ಲಲಿತಾ ದೇವಿ ಲಲಿತಾ ಲಲಿತೆ ಲಲಿ'

ಸಿಹಿ ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನನಗೆ ಅತ್ತಲಿಂದ 'ಹಲೋ ಹಲೋ'ಗಳು ಹೊರಟಿದ್ದು ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಬಹಳ ತಡವಾಗಿ. ಗಡಬಡಿಸಿ ಸ್ವರ ಬದಲಾಯಿಸಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅತ್ತಲಿಂದ 'ಆಹಾ!' ಎಂಬ ಉದ್ಧಾರ ಹೊರಟು ಕಿಲಕಿಲ ನಗೆಯಾಗಿ ಅರಳಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿತ್ತು.

ನಾನು ಗಕ್ಕನೆ ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. 'ಕಥೆ ನೀವು ಬಯಸಿದ ಕಥೆ ಮುಗಿತು ಮ್ಯಾ.. ಮ್ಯಾಡಂ ಜೇ' ಎಂದು ತೊದಲಿದೆ. ಅತ್ತಲಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು

ನಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತು ಹೊರಟಿತು: 'ಕಥೆ ಈಗ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ ಸರ್ ಜೇ. ಅದನ್ನ ನಾನು ಮುಂದುವರಿಸ್ಸೀನಿ ನೀವು ಬಯಸಿದ ಹಾಗೇ.'

ಹೌದು, ಕಥೆ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು.

ಅದಿನ್ನೂ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ.

***

ನಾಳೆ ನನ್ನ ಲಲಿತೆಯ ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕನೇ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ. ಕಳೆದ ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮಾರಾಯ್ತು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದು ಸಾಕಾಗದು ಎಂದು ಮನೆಯೊಳಗೆ, ಕೈತೋಟದಲ್ಲಿ, ಫುಟ್‌ಪಾತ್‌ನಲ್ಲಿ, ವಾಕಿಂಗ್ ಟ್ರ್ಯಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ, ನದಿ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ, ಬೆಟ್ಟದ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ, ದಟ್ಟ ಕಾನನದೊಳಗೆ ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ನನ್ನಿಂದ ಕಥೆಗಳ ಪಾಠ ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಗುರುವನ್ನು ಮೀರಿಸುವ ಶಿಷ್ಯೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಖುಷಿಗೊಳಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಏಳು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ನಲವತ್ತನೇ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದಂದು ತನ್ನ ನಾಲ್ಕನೇ ಕಥಾಸಂಕಲನವನ್ನು ಲೋಕಾರ್ಪಣೆಗೊಳಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ನಾನಂತೂ ನನ್ನ ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಅವಳ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬಗಳಿಗಾಗಿ ಹನ್ನೊಂದನೇ ಕಥೆಯನ್ನು ಇಂದು ಬರೆದೆ. ಹನ್ನೊಂದು ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬಗಳಿಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಕಥೆಗಳು, 11:11.

ಈ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲೇ ಬರೆದು ಪ್ರಿಂಟ್ ತೆಗೆದು ತಂದು, ಹೊಸ ಸೀರೆಯೊಳಗೆ ಅಡಗಿಸಿ ಅವಳು ನಿದ್ದೆಹೋಗುವುದನ್ನೇ ಕಾದಿದ್ದು ಅವಳ ಬರೆಯುವ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಲ ಈ ಆಟದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜತೆ ಪುಟ್ಟಿಯೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಏಳು ವರ್ಷದ ಮಗಳು ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಗುಟ್ಟು ಬಿಡದಿರಲು ನಡೆಸಿದ ಹೆಣಗಾಟ ನನಗೆ ಮೋಜು ತಂದಿದೆ, ನನ್ನ ಲಲಿತೆಯ ಈ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬವನ್ನು ವಿಶೇಷವನ್ನಾಗಿಸಿದೆ.

ನಮ್ಮ 'ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ಹುಡುಗಿ' ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಾದೊಡನೇ ಎದ್ದು ಓದುವುದು ಅತ್ತಲೇ ಎಂದು ಇದುವರೆಗಿನ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಇದನ್ನು ಪುಟ್ಟಿಗೂ ಹೇಳಿ ಅವಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮುಗ್ಧ ಉತ್ಸಾಹ ಮೂಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. 'ಆಗ ನನ್ನನ್ನ ಎಬ್ಬಿಸು ಅಪ್ಪಾಜೇ' ಎಂದವಳು ನಿದ್ದೆಗಿಳಿಯುತ್ತಾ ತಾಕೀತು ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ.

'ಯೆಸ್, ಪುಟಾಣಿ ದೇವತೆ' ಎಂದಾಕೆಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯನೆಯಿತ್ತು, ಕೆನ್ನೆ ತಟ್ಟಿ ಅವಳ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದೆ.

'ಚೌದವೀಂ ಕಾ ಚಾಂದ್ ಹೋ ಯಾ ಆಫ್ರಾಬ್ ಹೋ, ಜೋ ಭೀ ಹೊ ತುಮ್ ಖುದಾ ಕಿ ಕಸಂ ಲಾಜವಾಬ್ ಹೋ' ಎಂದು ಸಣ್ಣಗೆ ಗುನುಗುತ್ತಾ, 'ದೊಡ್ಡ ದೇವತೆ' ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೋಣೆಯತ್ತ ನಡೆದೆ.

ಎದುರಾಗಿ ಕಣ್ಣು ತುಂಬಿದ್ದು ಈ ಊರಿಗೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಮನೆ ಬದಲಾದರೂ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಅಗಲ ಆಯತಾಕಾರದ ಡಿಟಿಟಲ್ ಕ್ಲಾಕ್ ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಂಪು ಸಂಖ್ಯೆ — 11:11!

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in